

Fængselsfunktionæren

FÆNGSELSFORBUNDET

NR 1
FEB 2017

Stue
119

VOLDEN FORDOBLET
I DE ÅBNE FÆNGSLER

SEJR TIL FORBUNDET
I KOMPRESSORSAGEN

MOBILSIKRE ARRESTHUSE
MANGLER PERSONALE

INDHOLD

- 4 Volden er rykket ind i de åbne fængsler
- 6 Karsten vandt sin retssag mod arbejdsgiveren
- 8 Kort nyt
- 10 Sygesamtaler har begrænset effekt
- 12 Mobilsikre arresthuse mangler fængselsbetjente og isenkram
- 14 Overflødig bygning
- 16 Fængselsbetjente skaber ro og velvære med nåle
- 18 Lederreform har givet tydeligere ledelse, men mindre indflydelse
- 20 Besøg i et sydafrikansk fængsel

SEND DE UDVISTE KRIMINELLE HJEM, MEN BRUG IKKE PENGE PÅ DET

Af Kim Østerbye, formand for Fængselsforbundet

Jeg er ikke begejstret for Søren Papes forslag om at leje fængselsceller i udlandet til udviste kriminelle.

Ministeren er inspireret af Norge, som lejer pladser i Holland, fordi de norske fængsler er overfyldte.

I Danmark er der dog ikke tale om samme problemstilling. Vi vil ikke leje udenlandske pladser for at løse et kapacitetsproblem, men for at skræmme udlændingene væk.

Ministerens tanke er nemlig, at de kriminelle vil holde sig væk fra vores land, hvis de ved, at de risikerer at blive sendt hjem til afsoning.

Sådan tror jeg ikke, verden er skruet sammen. Jeg tror, de kriminelle vil lave nøjagtig lige så meget kriminalitet som hele tiden, ligegyldigt om de skal afsone her eller i Rumænien.

Og når man tænker på det højere recidiv i Rumænien, så skaber Søren Pape med denne løsning nok snare mere kriminalitet. Fængslerne i Rumænien er overfyldte, og de har ingen synlig effekt på landets meget høje kriminalitet.

Jeg spørger derfor: Hvorfor skal Danmark skære i økonomien i vores i forvejen trængte fængsler for at bruge penge på at leje pladser i udlandet?

Der er også et moralsk problem forbundet med løsningen. Der vil være tale om det rige land, som eksporterer sine problemer til et fattigere land.

Men vi slipper ikke for ansvaret. Vi vil stadig have pligt til at føre tilsyn med deres afsoningsforhold. Vi vil med andre ord blive nødt til at blåstempe forhold, som ligger langt under vores standard.

Jeg mener, at vi skal fortsætte arbejdet med at sende udviste kriminelle hjem til afsoning i deres hjemland. Det ville klæde ministeren at presse hjemlandene til at tage deres kriminelle retur, fremfor at tage penge op af kassen i Kriminalforsorgen.

Men fri os for tåbelige løsninger uden beviselig effekt, som i den sidste ende gør den danske kriminalforsorg endnu mere økonomisk udhulet.

Kære minister – det må blive et nej tak herfra.

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Redaktionen: tlf. 72 55 99 91
www.faengselsforbundet.dk
ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
Redaktion@faengselsforbundet.dk.
Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør Kim Østerbye
Redaktør Søren Gregersen
Journalist Kristian Westfall

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: Nicolai Perjesi, Søren Gregersen, Kristian Westfall

VOLDEN ER RYKKET IND I DE ÅBNE FÆNGSLER

Miljøet har ændret sig radikalt i de åbne fængsler. Antallet af overfald mod personalet er næsten fordoblet på et år. Værst ser det ud i Renbæk Fængsel.

Af Søren Gregersen

De indsatte i de åbne fængsler har problemer med at indordne sig under de frie rammer.

I 2016 var der 131 volds- og trusselsepisoder mod personalet i landets åbne fængsler. Det er 93 procent flere end året før, hvor der var 68 overfald.

Sikkerheden i de åbne fængsler bygger i høj grad på tillid mellem indsatte og ansatte. Der er ikke hegn eller mur omkring institutionerne, og personalenormeringen er lav. Det kræver, at der er et godt samspil mellem indsatte og ansatte. Men dette samspil er tilsyneladende ved at gå i stykker.

Værst ser det ud i Renbæk Fængsel i Sønderjylland. Her er antallet af overfald næsten firdoblet på et år. I 2016 var der 32 episoder. Året før var der kun 7.

Fængselsforbundets tillidsmand Bjarke Knudsen er ikke overrasket over udviklingen. Klientellet har nemlig ændret sig meget. De ressourcestærke indsatte afsoner nu i alternative strafformer.

"Dem som lever et normalt liv, men bare havde dummet sig. De er forsvundet. Dem vi har tilbage er meget tungere," siger Bjarke Knudsen.

Faktisk burde mange af fængslets indsatte sidde i et lukket fængsel, vurderer han: "Der er så meget tryk på de lukkede fængsler, så man flytter indsatte til de åbne fængsler, selvom de slet ikke burde placeres her."

Og selvom klientellet ændrer sig, er der ikke kommet flere betjente. Meget af tiden er de indsatte overladt til sig selv, fordi betjentene har travlt med sagsbehandlingsopgaver.

"Der er mange krav og formalia, som vi skal bruge vores tid på. Det betyder, at nærheden med de indsatte forsvinder. Vi skriver handleplaner fremfor at gå ind og tale med en indsat, selvom man ved, at han er ked af det."

Derfor opstår der ofte frustrationer blandt de indsatte: "De er utilfredse med, at vi ikke kan hjælpe dem med at

komme videre. Med at finde job og bolig. Men det har vi ikke tid til. Selv små banale situationer udvikler sig nemt."

Episoderne sker typisk i forbindelse med, at den indsatte er påvirket af hash eller narko, fortæller Bjarke Knudsen.

MØDER MODSTAND HELE TIDEN

Det hjælper heller ikke, at der ikke er den samme respekt for autoriteter længere.

"De er ligeglade med uniformen og opfatter os alene som nogen, der skal servicere dem. Vi møder modstand hele tiden," siger Bjarke Knudsen.

Til trods for problemerne mener han dog stadig, at de åbne fængsler har en berettigelse: "De lukkede fængsler er ren opbevaring. Vi har langt bedre mulighed for at hjælpe de indsatte videre. Så hvis man mener noget med at undgå gengangere i fængslerne, skal man ikke lukke de åbne fængsler. Man skal i stedet give os ressourcerne til at løfte vores opgaver. Både sikkerhed og resocialisering."

HR-CHEF: VI UNDERSØGER HVER EPISODE

Kriminalforsorgens HR-chef Marianne Fæster Nielsen er opmærksom på, at volden også stiger i de åbne fængsler. Hun understreger, at Kriminalforsorgens voldsindsats også gælder her.

"Vores indsats mod vold mod ansatte tager afsæt i et helhedssyn – det skal virke på alle Kriminalforsorgens tjenestesteder uanset klientel. Det gør ingen forskel, om det er åbne eller lukkede fængsler, det er lige alvorligt."

Og hun understreger, at der arbejdes intensivt med problemet. Blandt andet har man i 2016 fået styrket registreringen af voldsepisoder.

"Næste vigtige skridt er at bruge registreringen aktivt til at undersøge hver episode på hver matrikel. Det er en opgave for både ledelse og arbejdsmiljøorganisation. At arbejde med forebyggelse handler både om den konkrete håndtering, når en konflikt er på vej, og om at blive bedre til at forudse hvornår der kan opstå en farlig situation."

Hun håber, at arbejdet vil hjælpe med at forebygge volden mod personalet.

KIM ØSTERBYE: DER SKAL MERE TIL

Fængselsforbundets formand Kim Østerbye hilser indsatsen velkommen, men tror ikke, at det er nok til at vende udviklingen.

"Det er fint at kigge på de enkelte episoder, men der skal langt mere til, hvis udviklingen skal vende i de åbne fængsler. Først og fremmest kræver det flere betjente på vagter. Det holder ingen steder, at bemandingen stadig svarer til tider, hvor der herskede fred og harmoni. Sådan er det ikke længere. Det bliver man nødt til at erkende og indrette forholdene efter," siger han.

ANTAL VOLDS- OG TRUSSELSEPIKODER MOD PERSONALET I DE ÅBNE FÆNGSLER

	2015	2016	STIGNING
Renbæk Fængsel	7	32	357%
Jyderup Fængsel	3	10	233%
Horserød Fængsel	8	21	163%
Sønder Omme Fængsel	8	17	113%
Søbysøgård Fængsel	5	10	100%
Kragshede Fængsel	16	21	31%
Møgelkær Fængsel	4	4	0%
Nørre Snede Fængsel	17	16	-6%
I alt	68	131	93%

Kilde: Kriminalforsorgen

KARSTEN VANDT SIN RETSSAG MOD ARBEJDSGIVEREN

Kriminalforsorgen skal udbetale erstatning til værkfører Karsten Brun Hedevang, som fik ødelagt sin ryg i Nørre Snede Fængsel i 2012.

Af Søren Gregersen

” Kriminalforsorgen vil gerne have loyale medarbejdere, men de er ikke selv loyale.

I december faldt der dom i Københavns Byret i den såkaldte kompressorsag, som Fængselsforbundet har ført for Karsten Brun Hedevang.

Dommen slår fast, at Kriminalforsorgen har handlet ansvars-pådragende i forbindelse med en skade, som han fik for fire år siden. Dermed er der sat punktum for et opslidende forløb for værkføreren, som fik ødelagt sin ryg, da han som 39-årig skulle løfte en kompressor i Nørre Snede Fængsel.

Dengang var han meget glad for sit arbejde som tømrer i Kriminalforsorgen. Ved ansættelsen i 2006 hæftede han sig ved, at der blev lagt vægt på loyale medarbejdere. Og da en kollega havde brug for hjælp med at løfte en kompressor op, så den kunne spændes efter en traktor, sprang han beredvilligt til.

Noget gik dog alvorligt galt. Tanken var, at Karsten skulle løfte og kollegaerne skubbe, men pludselig var Karsten alene om at bære vægten.

”Skub da for helvede, råbte jeg, men det var for sent. Jeg hører et stort smæld. Det var som at få en kniv i ryggen,” siger han ved spisebordet i sit hjem i Engesvang ved Silkeborg.

Karsten Brun Hedevang havde fået en alvorlig diskusprolaps, som han aldrig slipper af med igen.

Han begynder godt nok at arbejde igen efter et par måneder, men en scanning sender ham på operationsbordet. Så følger en ny sygeperiode. En ny opstart på jobbet. Nye smerter og endnu en operation.

Efter fem måneders sygefravær begynder han igen i jobbet. Men i marts 2015 må han for alvor kaste håndklædet i ringen: Smerterne er uudholdelige. Han kan ikke arbejde længere.

Karsten Brun Hedevang er tydelig berørt, når han fortæller om forløbet, og de mange smerter han har haft – og stadig har – i ryg og ben.

”Man bliver en helt anden person. Du begynder at føle dig som et nul. Og smertemedicinen påvirker dig psykisk. Jeg har faktisk været bange for at gå ud af en dør.”

ARBEJDSGIVER VIL IKKE TAGE ANSVAR

En ting er at blive udsat for en alvorlig arbejdsulykke. En anden er den opbakning, man møder fra sin arbejdsgiver efter ulykken. Det skulle vise sig, at der var grænser på dette punkt. For nok mødte Karsten medfølelse, men da spørgsmålet kom til at handle om erstatning og penge, forsvandt opbakningen.

”De ville ikke tage ansvar for ulykken. De mente, kompressoren var i orden, og at jeg var grundigt instrueret i samtlige maskiner. Men det var jeg jo ikke. Jeg har aldrig brugt den maskine. Hvorfor begyndte de med det? Det forstod jeg ikke.”

Spørgsmålet om Karsten Brun Hedevang var instrueret i maskinen, havde betydning i forhold til, hvorvidt Kriminalforsorgen havde tilsidesat Arbejds miljøloven.

Kriminalforsorgen mente, at arbejdet var tilrettelagt sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Derfor mente de ikke, at man havde handlet ansvarspådragende og dermed erstatningsansvarlig.

”De prøvede at fralægge sig deres ansvar. Kriminalforsorgen vil gerne have loyale medarbejdere, men de er ikke selv loyale over for deres medarbejdere.”

THI KENDES FOR RET

I december 2016 faldt der så dom i sagen. Københavns Byret slog fast, at Kriminalforsorgen har et ansvar.

”Direktoratet for Kriminalforsorgen skal anerkende at være erstatningsansvarlig for Karsten Brun Hedevang,” fremgår det af dommen, som også pålagde Kriminalforsorgen at betale sagens omkostninger.

Karsten Brun Hedevang var ikke tilstede i retten under domsafsigelsen, men blev ringet op af forbundssekretær René Larsen efterfølgende.

”Jeg vidste godt, hvorfor han ringede, men han gik ikke lige til sagen. Jeg var sikker på, at det betød, at jeg havde tabt sagen, men pludselig sagde René ”Vi har sgu vundet.”

Fire års kamp var dermed slut. ”René har været 10-4,” siger Karsten Brun Hedevang om den hjælp, han har fået fra Fængselsforbundet.

For Karsten Brun Hedevang er dommen ikke alene vigtig for ham selv. Han tror også, at den kan få betydning for andre. Han oplever nemlig, at man som ansat i staten er dårligere dækket forsikringsmæssigt, end hvis man er ansat i en privat virksomhed.

”Kriminalforsorgen kan ikke bare gøre, som de plejer længere og feje tingene væk. De skal tage ansvar for deres medarbejdere på samme måde som private arbejdsgivere. Jeg håber, at dommen kan få gavn for mine kollegaer.”

TILBAGE PÅ SPORET

Karsten Brun Hedevang forsøger nu, at få tilværelsen tilbage på sporet med sin kone, der er fængselsbetjent på Udrejsecenter Kærshovedgård og deres to børn på 8 og 10 år.

Rygproblemerne har haft store konsekvenser: ”Tidligere elskede jeg at tumle med børn. Det kan jeg ikke længere. Ligesom jeg ikke kan spille fodbold eller cykle.”

Status på ryggen er, at diskusmassen er forsvundet, så det er knogle mod knogle i rygsøjlen. Han vågner flere gange om natten på grund af smerter, og får stadig store mængder medicin med de bivirkninger, som det medfører.

Karsten forventer derfor ikke, at kunne komme til at arbejde på normale vilkår igen. Han er dog startet i arbejdsprøvning 15 timer om ugen med pædagogisk arbejde med unge.

Det er han glad for: ”Det har gjort noget for mig at komme ud at gå med kollegaer igen.”

SØREN PAPE ER DEN SYVENDE JUSTITSMINISTER I LØBET AF SEKS ÅR

Man skal holde tungen lige i munden for at følge med i svingdøren i Justitsministeriet. Søren Pape Poulsen er den syvende justitsminister siden Brian Mikkelsen i 2010. Den gennemsnitlige embedsperiode er under et år. Søren Pape sad i embedet knap halvandet år. Han nåede altså at blive lidt af en veteran.

JUSTITS MINISTERIE

FÆNGSELSPRÆST SMÆKKER MED KIRKEDØREN

Den tidligere fængselspræst Steen Andreassen smækker med døren. Først var han utilfreds med, at han ikke fik sin kirke i Nørre Snede Fængsel. Så sagde han op. Og så langede han ud efter fængselsbetjentene i en kronik i Dagbladet Information. Han skriver blandt andet, at "stærkt negativt styrende fængselsbetjente ægger til vold i fængslerne." Overraskende nok viser Kriminalforsorgens brugerundersøgelse, at de indsatte er mere tilfredse med fængselsbetjentene end fængselspræsterne.

FÅ BILEN FIKSET I ET POLSK FÆNGSEL

I Rakowiecka-fængslet i Warszawa kan man besøge en indsat, og få nye bremsekabler til bilen ved samme lejlighed. I næsten 60 år har fængslet haft et autoværksted, som drives af de indsatte. Der bliver ikke lavet reklame for stedet. Det er ikke nødvendigt, for stedet har et pletfrit ry, og mund til mund-metoden er rigeligt til at holde kalenderen fyldt, skriver webmagasinet Vice.

785.000 KRONER I BONUS

Fængselsforbundets medlemmer optjente i 2016 785.998 kroner i bonus ved at handle via Forbrugsforeningen. Foreningen har i øvrigt opdateret sin app, så den fungerer på samme måde som en netbank, hvor man kan se sine kontobevægelser online.

FÆNGSELSBETJENT ÅBNER SANDWICHBAR

Efter 20 år i Kriminalforsorgen har Kristina Strøm-Hune besluttet at tage afsked med jobbet som fængselsbetjent i Vridsløselille, og har i stedet åbnet en salat- og sandwichbar på Nørregade i Køge. "Rygtet er løbet i forvejen - allerede første dag strømmede kunderne til," siger hun til Sjællandske medier. Hun fortæller, at hun i lang tid har overvejet at gå ind i branchen: "Min moster har en sandwichbar i København, og min niece har også en".

INDBRUDSTYVE BAG LÅS OG SLÅ I JULEN?

Der var langt færre indbrud i julen 2016 i forhold til året før. Det kan hænge sammen med, at tyvene sad bag tremmer i juledagene, vurderer Anders Uhrskov fra Østjyllands Politi: "Vi har haft stor succes med at fange indbrudstyvene nærmest på fersk gerning. Mange af dem har afsonet henover julen," siger han.

2.906

Så mange gange blev Fængselsforbundet omtalt i medierne i 2016

FYRRETYVE FÆNGSELS-FORTÆLLINGER

Den tidligere fængselsbetjent Uffe Aasvang har skrevet en bog med historier fra sin karriere. Fortællingerne starter i 1960'erne på Kastellet og i Vestre Fængsel, fortsætter i Helsingør Arrest i 1970'erne, Grønland i 1980'erne og ender i Hørsholm i 1990'erne. Han tilegner bogen til de af sine kollegaer: "Der ikke havde de rette tern i skjorten."

NY PLAN FOR EGON OLSENS FÆNGSEL

Statens ejendomsselskab Freja lægger planer for Vridsløselille Fængsel, hvis det udfases fra Kriminalforsorgen. Det skriver Albertslund Posten. Planen omfatter blandt andet en arkitektkonkurrence for området.

2.217.947

ANTAL FANGER I USA

2

ANTAL FANGER I SAN MARINO

Kilde: World Prison Brief

SYGESAMTALER HAR BEGRÆNSET EFFEKT

Tonen er normalt god ved sygefraværssamtalerne, men for mange er samtalerne ikke en hjælp i forhold til at komme i arbejde igen. Det viser en spørgeskemaundersøgelse i Midt- og Nordjylland.

Af Søren Gregersen

Halvdelen af de medarbejdere, som er blevet indkaldt til en sygefraværssamtale, oplever ikke, at samtalen bragte dem hurtigere tilbage til jobbet.

Sådan er resultatet i en spørgeskemaundersøgelse, som Fængselsforbundet har gennemført i Område Midt- og Nordjylland i efteråret 2016.

I Kriminalforsorgens sygefraværshåndbog står der ellers, at 'under sygefraværssamtalen skal arbejdsgiveren finde frem til, om der er mulighed for, at medarbejderen kan vende hurtigere tilbage'.

Men det mål bliver ofte ikke indfriet.

"Samtalen var spild af alles tid, men det er jo altid hyggeligt at snakke med folk," skriver en kollega fra Kragsskovhede Fængsel i undersøgelsens kommentarfelt.

Og et medlem fra Enner Mark skriver: "Jeg følte, at samtalen blev afholdt, fordi man skulle, og ikke af egentlig interesse."

Det er Fængselsforbundets områdetillidsrepræsentant Brian Hedensted, som har iværksat undersøgelsen for at få et billede af, om samtalerne fungerer, som de skal.

Han er ikke overrasket over, at mange samtaler har begrænset effekt: "En del samtaler afholdes, fordi sådan er reglerne, men en medarbejder der er syg på grund af kræft eller et brækket ben, kommer næppe hurtigere retur på grund af en sygesamtale," siger Brian Hedensted.

Kun 29 procent vurderer i undersøgelsen, at deres samtale var med til at få dem hurtigere tilbage til jobbet. I deres tilfælde er der blevet iværksat initiativer som for eksempel nedsat tid, særlige hensyn eller skåneposter.

DIALOG ELLER FORHØR

Sygefraværssamtalerne skal også styrke dialogen mellem den sygemeldte og arbejdspladsen. Dette mål er vigtigt, understreger Brian Hedensted: "Det er noget, vi hele tiden skal være opmærksomme på. Det er uhyre vigtigt, at samtalerne opleves som seriøse af medarbejderne. At de er i centrum, at der bliver lyttet til dem, og at man i fællesskab får fundet den rigtige løsning."

Og heldigvis ser dette mål ud til at lykkes i de fleste tilfælde. 69 procent oplever nemlig en god tone ved samtalen. 66

procent oplever, at der blev lyttet til dem. Og 57 procent vurderer, at samtalen var god i sin helhed.

"Min afdelingsleder var hjælpsom og forstående," skriver et medlem fra Kragsskovhede Fængsel.

Ligesom et medlem fra Institution Skjern Å skriver: "Samtalen var god, og de imødekom mit ønske om luftforandring."

Det er dog ikke alle, som har haft en positiv oplevelse.

"Jeg fik en følelse af, at de ikke troede på, at jeg havde været syg," skriver et medlem fra Kærshovedgård.

Og et medlem fra Enner Mark Fængsel skriver: "Det føles som om, at lederen bare vil have det overstået."

Hun foreslår, at man forbedrer sygefraværssamtalerne ved at lægge mere vægt på dialog frem for forhør: "Jeg synes, det skal gøres mere afslappet. Folk føler de skal til forhør, når de kaldes ind. Det er ikke en rar følelse."

FOKUS PÅ OMRÅDET

HR-chef i Område Midt- og Nordjylland Jette Severinsen er glad for, at de fleste medarbejdere har en god oplevelse ved samtalerne.

"Det er meget positivt," siger hun og understreger, at man arbejder videre med at kvalificere samtalerne: "Vores forventning er derfor, at flere medarbejdere vil opleve en god dialog fremover."

Brian Hedensted deler denne forventning: "Et konstant fokus vil forhåbentligt medvirke til en kulturændring omkring det at snakke sygefravær. Kollegaerne skal ikke have en opfattelse af, at det er farligt at komme til en sygesamtale. Det er en fællesopgave for tillidsrepræsentanter, arbejdsmiljørepræsentanter og ledere," siger han.

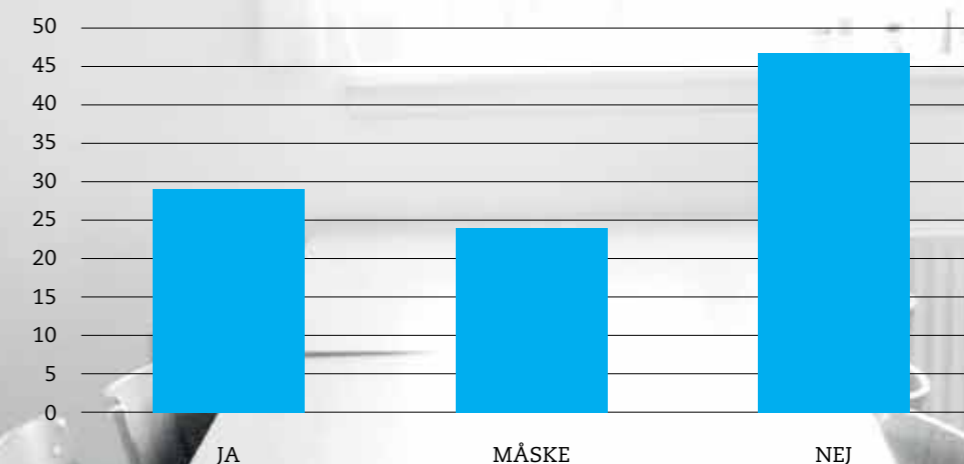
At mange medarbejdere oplever, at deres sygefraværssamtaler ikke hjælper dem hurtigere tilbage, er beklageligt, siger Jette Severinsen: "Nogle gange er det ikke muligt at få medarbejderen tilbage hurtigere. Men det er min opfattelse, at den gode kontakt er det vigtigste. Det betyder naturligvis ikke, at der ikke er et forbedringspotentiale. Det har været givende med en spørgeskemaundersøgelse til refleksion og selvansagelse i forhold til, hvad vi kan gøre bedre for medarbejdere, der ender i sygemelding," siger hun.

SAMME UNDERSØGELSE I SYDDANMARK

Det er anden gang, at Fængselsforbundet har spurgt sine medlemmer om dette emne. For et år siden blev den samme undersøgelse gennemført i Område Syddanmark. Resultaterne fra de to undersøgelser adskiller sig ikke meget fra hinanden. Der er dog forskelle.

Hvor 69 procent oplevede en god tone ved samtalen i Midt- og Nordjylland, var det eksempelvis kun 49 procent i Syddanmark for et år siden.

BRAGTE DIN SYGEFRAVÆRSSAMTALE DIG HURTIGERE TILBAGE TIL JOBBET?

Hver anden sygemeldt i Midt- og Nordjylland mener ikke, at deres sygesamtale hjalp med at forkorte deres sygeperiode.

Kilde: Fængselsforbundets undersøgelse af sygefraværssamtale i Kriminalforsorgen Midt- og Nordjylland. N:92.

Undersøgelsen er besvaret af 325 betjente og værk mestre i Midt- og Nordjylland. Af disse har 33 procent været til en sygefraværssamtale i løbet af de seneste fem år. Hovedparten har været til en 'ordinær sygefraværssamtale', mens andre angiver 'omsorgssamtale', 'rundbordssamtale' og 'andet'.

MOBILSIKRE ARREST- HUSE MANGLER FÆNGSELSBETJENTE OG ISENKRAM

I kampen mod mobiltelefoner er fire arresthuse udpeget som særligt mobilesikre. Det har givet husene et tidskrævende visitationsregime. Men der kommer ikke mere personale, før der opsættes nyt udstyr.

Af Kristian Westfall

Hvis en varetægtsfængslet snappes med en mobiltelefon, er det nu standardprocedure, at den indsatte rykkes til et af fire arresthuse med særlige indsatser for at opretholde et mobilfrit miljø. De fire arresthuse har siden 1. oktober 2016 været Randers, Aarhus, Helsingør og Køge.

Men tiltaget med de såkaldte 'kategori 2'-huse lader meget tilbage at ønske for fængselsbetjentene. Det gælder for eksempel opgaverne med de mange visitationer, registreringer og den udvidede adgangskontrol.

En af dem, der gør opmærksom på problemet, er fængselsbetjent og tillidsrepræsentant i Køge Arrest Rolf Peter Hansen.

"Vi mangler folk, da vi skal visitere langt oftere og registrere mere end tidligere. Det gør vi så, men det går ud over andre områder. Vi har for eksempel været nødt til at fjerne fællesskabstider og skære ned på besøgstiderne," siger han.

Generelt har de høje sikkerhedsstandarder gjort huset langt mindre fleksibelt, og det går ifølge Rolf Peter Hansen ud over kontakten til de indsatte: "Vi kan ikke prioritere relationsarbejdet lige nu på grund af tidspresset."

Arresten har meldt tilbage til Område Sjælland, at det er nødvendigt med ni ekstra fængselsbetjente for at udføre opgaverne som kategori 2-hus. I løbet af 2017 skal der nemlig også indføres nye adgangsforhold med kropsscannere.

"Snart skal arresthuset bygges om, og vi vurderer, at der minimum skal være en fængselsbetjent ekstra om natten og to betjente mere i turnus. Men hvad angår flere folk, får vi intet at vide fra områdekantoret," siger Rolf Peter Hansen.

AARHUS VENTER OGSÅ PÅ FLERE FOLK

Aarhus Arrest fik også titlen som 'kategori 2'-hus i efteråret, og her genkender tillidsrepræsentant Jens Vigh situationen med for få betjente til de nye standarder.

"Vi fik alle arbejdsopgaverne fra dag ét, men vi har aldrig set skyggen af flere medarbejdere. Forløbet har virket som en panikhending i kølvandet på fokuset på mobiltelefoner," siger han.

For eksempel skal toiletterne visiteres hver gang en indsat med særlig skærpet opmærksomhed, har benyttet det, og alle 66 celler i arresthuset skal visiteres minimum hver 14. dag.

At der ikke kanaliseres ekstra personale til de ekstra arbejdsopgaver, gør ifølge Jens Vigh forholdet til ledelsen noget køligt.

"Lige nu oplever jeg meget mistro blandt kollegaerne til områdekantoret. De her tiltag har taget meget initiativ ud af personalet," siger han.

Selvom Aarhus Arrest allerede er i dialog med områdekantoret i Midt- og Nordjylland om flere kollegaer, trækker det ifølge Jens Vigh ud.

Argumentet er, at der først er brug for ekstra personale, når et nyt indgangsparti med kropsscanner er bygget.

OMRÅDERNE OG DIREKTORATET SKAL BESLUTTE NYT MANDSKAB SAMMEN

Områdedirektør for Midt- og Nordjylland Una Jensen bekræfter, at vurderingen af ekstra betjene afhænger af den udvidede adgangskontrol.

"Beregninger for mere personale kommer ud fra en vurdering af adgangskontrollerne, og der bliver først tilført mere personale, når de nye adgangskontroller er i funktion," siger hun og fortsætter: "Det er desuden aftalt, at der løbende skal arbejdes med en tilpasning af fængselsbetjentenes opgaver efter de nye standarder."

Samme budskab lyder fra chef for Koncern Sikkerhed Lars Rau Brysting. Han understreger, at regnestykket med ekstra personale er todelt.

"I forhold til de generelle visitationsstandarder er det lokalt, at man skal vurdere postbesættelsen og et eventuelt behov for flere fængselsbetjente. Men når det kommer til den udvidede adgangskontrol med blandt andet kropsscannere, har Koncern Sikkerhed og sikkerhedspartnerskabet været inde over med en konkret vurdering af nødvendigt mandskab," siger han.

Ifølge Lars Rau Brysting er de første kropsscannere allerede leveret og vil kunne tages i brug, når en bekendtgørelse er på plads. Opsætning af kropsscannere vil i øvrigt ske i takt med at de lokale ombygninger færdiggøres.

Der er dog ingen af de lokale ombygninger, der er opstartet. Flere fængselsbetjente til 'kategori 2'-arresthusene er altså ikke lige om hjørnet.

Først når ombygningen af kategori 2-husene er færdig, vil Kriminalforsorgen tilføre flere betjente. Her ses fængselsbetjent Kim Olesen i gårdtursarealet i Aarhus Arrest.

"Vi mangler folk, da vi skal visitere langt oftere og registrere mere end tidligere," siger tillidsrepræsentant i Køge Arrest Rolf Peter Hansen.

OVERFLØDIG BYGNING

Nyt byggeri med plads til 300 beboere står ubenyttet hen på Udrejsecenter Kærshovedgård

Af Søren Gregersen

17 millioner kroner. Så meget kostede et to-etagers byggeri på Udrejsecenter Kærshovedgård.

Bygningerne blev færdige i efteråret, men der er ikke brug for de 300 sengepladser fordelt på 2.100 m².

Der er plads til op til 600 afviste asylansøgere på Kærshovedgård, men lige nu er der kun omkring 80.

Flygtningestrømmen er nemlig ikke så grel som forventet. For et år siden frygtede regeringen over 30.000 asylansøgere i 2016. Der kom dog kun omkring 7.000.

Udgiften på de 17 millioner kroner omfatter alene opførelsen af de tre bygninger med værelser og bade- og toiletfaciliteter. Herudover er der brugt penge på byggemodning, spildevandsafledning, elforsyning og en 900 kW kedel.

Bygningen er opført af Scandi Byg, og modulerne kan angiveligt genbruges.

FÆNGSELSBETJENTE SKABER RO OG VELVÆRE MED NÅLE

I Køge Arrest kan de indsatte få prikket nåle i ørerne i stedet for at få en sovepille. Og selvom fagpersoner mundhugges om effekten, er der ingen tvivl blandt betjentene om, at øreakupunktaturen virker.

Af Kristian Westfall

Fem tynde nåle i hvert øre i 45 minutter. Sådan hjælper nogle fængselsbetjente i Køge Arrest indsatte med at håndtere angst, stress og søvnløshed.

Metoden, der hedder NADA, er øreakupunktur og baseret på traditionel kinesisk medicin. I Kriminalforsorgen er metoden især brugt til misbrugsbehandling. Men nu er den også tilgængelig for andre indsatte, der trænger til hjælp med at håndtere den krise, det er at komme i fængsel.

Ifølge fængselsbetjent Maja Rasmussen, som er en af de fire uniformerede i Køge Arrest, der er uddannet i at bruge NADA, er virkningen af den alternative behandling ikke til at tage fejl af.

"Det har en fantastisk effekt. Når indsatte kommer her, er de ofte i krise, stressede og har diagnoser, som gør det svært, men med NADA har jeg mange gange oplevet, at indsatte bliver resettet, får en rolig nat og ikke har tanke-mylder," siger hun.

Øreakupunkturen kræver ikke noget særligt af den indsatte andet end at blive prikket i fem punkter. Og så sidde stille i tre kvarter, hvilket de fleste godt kan klare.

"Behandlingen er nonverbal og ikke baseret på nogle særlige informationer om den indsatte, men ofte taler vi med de indsatte bagefter, og jeg har kun oplevet, at indsatte er glade for effekten," siger Maja Rasmussen.

VIGTIGT DØGNET RUNDT

Ifølge sygeplejerske i Køge Arrest, Maria Durhuus, er den alternative behandling med nåle ret populær blandt de

indsatte. Hun udfører også selv behandlingen, men er kun i arresten i dagtimerne, så det er en kæmpe fordel, at flere betjente kan teknikken. Det rygtes nemlig hurtigt, at akupunkturen har en afslappende effekt, som mange indsatte især søger efter i døgnets sidste timer.

"Angst og uro kommer jo ofte om aftenen, når døren lukkes, og derfor er det rigtig vigtigt, at betjentene kan tilbyde en hjælp, også efter jeg er gået hjem. Sovemedicin er afhængighedsskabende, men med NADA skaber vi et rum for at mærke efter. Nogle tror vi putter noget i nålene, fordi de lige pludselig slapper helt af og falder i søvn," siger Maria Durhuus.

SOVEMEDICIN VAR STANDARD TIDLIGERE

Der ligger ingen klar statistik på effekten af behandlingen, og det har i nogle sammenhænge affødt kritik af den alternative tilgang. Men både Maja Rasmussen og Maria Durhuus er overbeviste om effekten – også på medicinforbruget.

"Det er min klare fornemmelse, at vi hindrer yderligere medicinering – især når det gælder sovemedicin og indsatte med for eksempel ADHD. Før var det standard at udlevere sovemedicin til nye indsatte, nu er det NADA," siger sygeplejersken.

NADA SIDEN 2004

Niels Løppenthin er chefkonsulent i Kriminalforsorgen med ansvar for Kriminalforsorgens behandlingsindsats. Han er meget positiv overfor, at også ikke-misbrugere får glæde af behandlingen.

"Vi skal huske på, at der for rigtig mange indsatte – ikke mindst i arresterne – er et meget højt stressniveau på grund af de indsatte indbyrdes hierarki, stor udskiftning i klientellet med deraf følgende skift i magtstrukturerne og den generelle uvished om fremtiden. På den måde kan effekten af NADA bedst sidestilles med det, vi får ud af at gå til yoga og lignende, hvilket også hjælper mange til en mindre stresset hverdag," siger han.

Han understreger, at NADA i behandlingen af misbrugere aldrig står alene, men at han anser det som et fremragende supplement i kampen for at blive stoffri.

De betjente, der udfører NADA i Køge Arrest, har alle været på et firedages kursus, der er udbudt af NADA Danmark. Kurset koster 4.500 kroner.

” Det har en fantastisk effekt. Når indsatte kommer her, er de ofte i krise, stressede og har diagnoser, som gør det svært.

LEDERREFORM HAR GIVET TYDELIGERE LEDELSE, MEN MINDRE INDFLYDELSE FOR DEN ENKELTE

Reformen af ledelseslag og ledelsesroller i Kriminalforsorgen har givet tydeligere ledelse, men også mindre indflydelse på konkrete beslutninger, og behov for mere uddannelse, lyder det fra forbundet.

Af Kristian Westfall

Reformen af ledelseslagene i Kriminalforsorgen er nu faldet på plads parallelt med Kriminalforsorgens reorganisering.

Reformen går ud på at skabe færre ledelseslag og færre ledere. Blandt andet derfor er ledertitlerne blevet ændret, og der er lavet et nyt medarbejder- og ledelsesgrundlag, som skal styrke den enkelte leder i hverdagen.

Spørgsmålet er, om de fine ord har haft den ønskede effekt og om enhedsledere og enhedschefer i Kriminalforsorgen er blevet bedre rustet til at varetage rollerne som kompetente ledere end før reformen?

Ifølge Bente Benderska, der er forbundssekretær for lederne i Fængselsforbundet, er svaret både og: "Lederreformen har bidraget positivt til lederrollen, og gjort ledelsen bedre og tydeligere for både ledere og basispersonale. En af fordelene ved reformen er nemlig, at det er blevet mere tydeligt for personalet, hvem der er deres leder," siger hun.

MINDRE INDFLYDELSE, SAMME ANSVAR

Det er dog også elementer i lederreformen, der har gjort det sværere at lede, mener Bente Benderska. Hun får mange tilkendegivelser fra medlemmer, der påpeger negative indvirkninger på ledelsesrollen. Blandt andet oplever mange, at der er fjernet beslutningskraft lokalt.

"Lederne er frataget en del indflydelse – for eksempel på tjenesteplanlægningen – men de har stadig ansvaret. Det er ret svært at lede uden den rette indflydelse," siger hun.

Derudover oplever mange ledere en mere træg organisation, hvor beslutninger bremses af bureaukrati på grund af konstruktionen med de fire områder.

"Det er simpelthen blevet mere bureaukratisk at være en del af en ledelse med diverse partnerskaber og underpartnerskaber på snart sagt alle områder," siger forbundssekretæren og fortsætter: "Desuden bruger mange ledere meget tid på at køre mellem matriklerne."

MERE UDDANNELSE PÅ VEJ

En selvstændig udfordring for lederne efter lederreformen er opkvalificering af dem, der mangler værktøjer til bedre ledelse.

"Både erfarne og nye ledere efterspørger mere uddannelse, og det er jeg også overbevist om, at Direktoratet for Kriminalforsorgen er interesseret i. Til syvende og sidst giver det jo endnu mere kompetente ledere," siger hun.

Det er HR-chef Marianne Fæster Nielsen som udgangspunkt enig i. Ifølge hende har Kriminalforsorgens 24 institutioner i 2016 udarbejdet funktionsbeskrivelser for ledernes opgaver. Og disse danner grundlag for at se på opkvalificering generelt og individuelt.

"Det er rigtig vigtigt, at vi får afdækket, hvilke ledelsesmæssige udviklingsmuligheder der er hos den enkelte leder, når vi taler om videreuddannelse. Vi er ved at samle områdernes funktionsbeskrivelser, og vil ud fra dem sætte en mere målrettet uddannelse af lederne i gang," siger Marianne Fæster Nielsen.

Hun understreger, at der ikke kan blive tale om standardløsninger, da ledernes behov for efteruddannelse er meget forskellige: "Det er meget forskelligt, hvilke kompetencer lederne efterspørger. Nogle skal blive bedre til den personlige samtale med medarbejderne, andre halter på at bruge excel-ark," siger hun.

Selvom Marianne Fæster Nielsen – ikke overraskende – taler i positive vendinger om lederreformens resultater, vil hun gerne fremhæve punkter i ledernes hverdag, der kræver et særligt fokus, og det er tid til ledelse.

"Vi ved, at det i dag er svært at få ro på til at arbejde med ledelse ude i fængsler og arresthuse og skabe et ledelsesrum. Vi vil gerne kunne give vores ledere en vitaminindsprøjtning til at kunne klare ledelsesopgaverne. Folk skal gerne opleve, at de giver noget, når de leder," siger hun.

” Lederne er frataget en del indflydelse – for eksempel på tjenesteplanlægningen – men de har stadig ansvaret. Det er ret svært at lede uden den rette indflydelse,” siger forbundssekretær Bente Benderska.

BESØG I ET SYDAFRIKANSK FÆNGSEL

12 kollegaer og ægtefæller fra Herstedvester var i Sydafrika i efteråret. Her besøgte de som de første udlændinge et fængsel i byen Nelspruit.

Af Gitte Frydendal

Efter at have besøgt Sydafrika tre gange på privatferie besluttede jeg mig for at arrangere en tur for mine kollegaer på Herstedvester.

Der var fin tilslutning. Vi var otte ansatte og fire ægtefæller med en god blanding af faggrupper: betjente, værkemestre, sygeplejersker og tolke.

Vi startede planlægningen i september 2015 med afrejse et år senere. Og et par uger før afrejse fik vi endelig held til at få hul igennem til en kontakt, som ville arrangere et besøg i fængslet i Nelspruit.

BESØG I FÆNGSLET

På besøgsdagen stod vi op klokken halv fem om morgenen for at være klar til at køre 160 km til Nelspruit tæt på grænserne til Swaziland og Mozambique. En køretur igennem homeland som er et landområde, hvor der kun bor sorte. Det er også et meget smukt område med bjerge, skove og bananplantager.

Byen Nelspruit er en storby med ca. 200.000 indbyggere. Fængslet er bygget i 1975 og har plads til 1.100 indsatte, men ofte rummer det op til 1.500 indsatte. Bygningen ser meget lukket ud udefra kun med meget smalle og høje vinduer, men inden for var der atriumgårde med luft og åbne områder.

Ved ankomsten til porten virkede alle velforberedt på, at vi kom. Vi blev taget godt imod og vist ind i et stort mødelokale.

Da alle cheferne var samlet, blev vi skrevet ind i deres bøger, og herefter fortalte alle medarbejdere meget engageret om deres arbejdsområde.

Efter en lille time var vi klar til rundvisning. Vi startede med at gå en tur rundt i deres plantage bestående af papaya-træer og et bart område, hvor der skal plantes mangotræer og bananpalmer. Alle træer passes af indsatte, som er i den sidste del af deres afsoning.

Så gik turen til deres træværksted, hvor de indsatte har mulighed for lave træhylder, kasser og lignende.

Derefter kom vi til modtagelsesområdet, hvor alle indsatte kommer igennem, når de skal ud og ind af fængslet. Her

mødte vi 4-5 indsatte med kæder om benene i gule og orange dragter. De indsatte er klædt i gul som varetægtsfængslet og orangefarvet som afsoner.

Vi så også sygeafdelingen, hvor der er mulighed for at isolere indsatte på enkeltmandsceller ved smitsomme sygdomme. De HIV-smittede indsatte får eksempelvis tilbudt HIV-medicin.

KØD, FISK OG ÆG

Køkkenet var et stort industrikøkken, hvor maden blev tilberedt i kæmpekar. Til ære for os var der nogle indsatte i gang med at skære et frossent dyr op. Personalet fortalte, at de indsatte i løbet af en uge får både kød, fisk og æg.

Fra køkkenet gik turen videre til fængslets kvindeafdeling. Kvinderne havde som beskæftigelse et sy-værksted, et skolelokale med computere og en frisørsalon. Alt var pænt og ryddeligt og virkede meget arrangeret til ære for os.

Videre igennem fængslet fik vi mulighed for at kigge ind i deres teknikrum, hvorfra man kan følge hele fængslet på kameraerne. Adgangen til rummet foregår med fingeraftrykslæser, som de var meget stolte af.

Resten af fængslet var dog ikke særlig teknologisk udviklet. Registeringen foregår med almindelig papkort og blyant.

Efter endt rundvisning gik vi tilbage til mødelokalet og fik muligheden for at stille spørgsmål.

De var også meget interesseret i at høre om det danske fængselsvæsen. Vi fik her også mulighed for at give de gaver, vi havde med – blandt andet ting fra diverse værksteder på Herstedvester, og reklameting fra forbundet, som de var meget glade for.

Vi havde fået tilladelse til at tage nogle billeder af en celle og fællesarealer med mere på Herstedvester, så de fik mulighed for at se vores fængsel.

Chefen fortalte, at vores besøg var deres allerførste besøg fra udlandet.

Efter 3,5 times rundvisning, information og fællesbilleder fik vi sagt pænt farvel og tak for en fantastisk oplevelse.

Fællesfoto efter rundtur i fængslet.

Indgangen til Nelspruit Fængsel i det østlige Sydafrika.

KRIFO HENTEDE TRE EUROPAMESTERSKABER HJEM I TRAILLØB

Der var både mesterskaber og bronzemedaljer, da KRIFO for første gang deltog i en trailøbskonkurrence.

Af Jan Normann, KRIFO

Efter opfordringer fra vore svenske venner valgte KRIFO at sende deltagere til Euro Cross Country Championships-løb 2016, der blev afviklet den 29. oktober på Englands Prison Serviced College tæt på Leicester.

Vi var inviteret til at deltage med 10 løbere og to officials, og efter udtagelses-trailløb i Jelling, havde vi udtaget tre damer og syv herrer.

Efter ankomst blev vi indkvarteret i en fløj på skolen, som er et gammelt Manor, med alt hvad dette indebærer.

Ruten var en fem kilometer rundstrækning, som skulle gennemløbes en gang af damerne og to gange af herrerne. Den gik gennem skov, på stier og græsunderlag.

På løbsdagen var 61 løbere fra syv nationer klar til race, som foregik under perfekte løbeforhold med 16 graders varme, ingen vind og let fugt i luften.

Tak til deltagerne for seriøs og hyggelig deltagelse.

RESULTATER:

Michael Hansen, Ikf:
Bronze blandt alle deltagere, 35:06 minutter.

Jane Sørensen, Aarhus Arrest:
Europamester, damer 50-54 år, 23:18 minutter.

Kenneth Østenkjær Jensen, Enner Mark Fængsel:
Europamester, herrer 45-49 år, 38:28 minutter.

John Greve Iversen, Aabenraa Arrest:
Europamester, herrer 55-59 år, 37:18 minutter.

Tom Panduro, Sønder Omme Fængsel:
Bronze, herrer 50-54 år, 40:40 minutter.

Marianne Godsk Kristensen, Aarhus Arrest:
Sølv, damer 35-39 år, 25:59 minutter.

HOLDMESTERSKAB FOR HERRE:

Bronze til Michael Hansen, Thomas Knudsen og John Iversen.

HOLDMESTERSKAB FOR DAMER:

Bronze til Sandra Snøgdal, Jane Sørensen og Marianne Godsk Kristensen.

Herudover løb Thomas Knudsen, Ikf, i tiden 37:37 minutter og Henning Brinkman, Nørre Snede Fængsel, i tiden 41:33 minutter.

TØNDERSAGEN: DIREKTORATET FOR KRIMINALFORSORGENS PERSONALEPOLITIK ANNO 2015-2016

Af fængselsbetjent Stig Markussen p.t. Enner Mark Fængsel

Tønder Arrest er ikke mere. Efter 99 år og 8 måneder er arbejdspladsen blevet "buffer-arrest". Nyt flot ord for lukning og afvikling. Man opfinder bare et nyt begreb, så justitsministeren ikke fremstår som en løftebryder, der nedlægger arbejdspladser i udkantsdanmark.

Direktoratet for Kriminalforsorgen skal naturligvis udvise rettidig omhu og tilpasse kapaciteten efter behov, men som skatteyder kan man godt være betænkelig ved evnerne til at disponere. Ud fra normale økonomiske betragtninger vil det være utænkeligt, at en virksomhed lukker en billig, funktionel afdeling.

Bygningsmæssige- og vedligeholdelsesforhold kan ikke bruges som forklaring, da Tønder Arrest har en særdeles funktionel indretning med mulighed for at inddele i fire små sektioner.

Beslutningstagerne i København og Kolding har naturligvis end ikke ulejligt sig ud på virksomhedsbesøg. De kan fra kontorerne vurdere, at bygningen og personalet i Tønder er bedst egnet til lukning.

NYE KONSULENTSTILLINGER

Direktoratet for Kriminalforsorgen har travlt med at tilpasse kapacitet til det faldende belæg. Desværre udvises samme resolute handlingskraft ikke, når det gælder egen administration og sagsbehandling. Her er der tilsyneladende intet behov for tilpasninger, tværtimod. På områdekontoret for Syd- og Sønderjylland oprettes jævnligt nye DJØF- og konsulentstillinger for at få "bund i de voksende sagsbunker".

Besyderligt, når området er "plaget" af faldende belæg, og "midlertidig" har set sig nødsaget til at lukke eller buffe 27 pladser i Assens, 20 i Tønder, 14 i Esbjerg, 6 i Sønderborg og et antal i lukkede og åbne fængsler.

Samfundsmæssigt og politisk virker det også underligt, at direktoratet bevidst vælger at lukke kapacitet i grænselandet. Næsten samtlige ansvarlige partier i Folketinget er enige om, at bevogtningen af grænserne skal styrkes. Er det helt umuligt for beslutningstagerne at forestille sig et scenarie, hvor den forventede øgede kontrol kan medføre større behov for arrestpladser?

PERSONALEPOLITIK?

Der må være æsler i Mellemøsten, som behandles med større empati og pli end ansatte i Kriminalforsorgen. Inden for to måneder oplevede personalet i Tønder at tømme arresten

for varetægtsindsatte og gøre klar til illegale indvandrere, genåbne som almindelig arrest og næsten opnå normalt belæg. Hvorefter der kom besked om, at vi nu var blevet bufferarrest og skulle tømmes. Tak eller ros for omstillingsparathed og fleksibilitet udmøntes tilsyneladende ved lukning af arbejdspladsen.

Efter mange år med med fast døgntjeneste er 18 dage tilsyneladende et passende varsel. De ansatte havde således mindre end tre uger til at indrette deres tilværelse til femholds skifteholdsarbejde. Naturligvis er det tjenesten uvedkommende, at medarbejdere i god tro kan have truffet aftaler inden for områder som for eksempel ferie, børnepasning, frivilligt arbejde og fritidsaktiviteter.

Vi fik lov til at fremsætte tre ønsker til nyt tjenestested den 12. oktober 2015, men desværre var det tilsyneladende kun muligt at opfylde et af ønskerne for tre medarbejdere. Restgruppen blev placeret på tjenestestedet, de ikke havde i deres prioritet. Fordelingen blev tilsyneladende foretaget af en udsendt medarbejder fra sikkerhedsafdelingen i Kolding og ikke en af de mange HR-ansatte. Måske var personen udvalgt, fordi han havde kendskab til Tønder efter flere års ansættelse i arresten. Et ansættelsesforhold der i øvrigt blev bragt til ophør efter ønske fra store dele af det daværende personale. Det tænker vi ikke ondt om, for naturligvis spiller personlige forhold ikke ind ved professionel HR-virksomhed udført af sikkerhedsafdelingen.

Den 22. oktober 2015 var der personalemøde i arresten. Desværre kunne ikke en eneste medarbejder fra områdekontoret afse tid, så vi måtte nøjes med en (ekstern) konsulent fra Kolding Erhvervsskole. Han kunne fortælle os, at vi skulle se at komme op på hesten igen. Stort udbytte af dyre konsulenttimer.

30 PROCENT IKKE TJENESTEGØRENDE

Tilsyneladende lyttede personalet ikke til visdomsordene. Her et år efter lukning er over 30 procent af de ansatte ikke tjenestegørende, men er holdt op eller afventer deres skæbne i helbredsnevnet. Kæmpe spild af god erfaren loyal arbejdskraft, men Kriminalforsorgen mangler jo ikke fængselsbetjente eller hvad?

Efterfølgende har vi forespurgt områdekontoret, om vi måtte låne vores gamle arrest og afholde en 100 års fødselsdag/ afskedslukkefest eller julefrokost for tidligere ansatte. Sammenkomsten var tænkt afholdt i et loftsrum, som personalet har istandsat i deres fritid og ville naturligvis ikke medføre omkostninger for Kriminalforsorgen. Helt i tråd med den førte personalepolitik i Kriminalforsorgen, fik vi naturligvis afslag på vores urimelige ønske.

Vil slutte med R.I.P., Tønder Arrest og en hilsen til de gode kollegaer, jeg fik fornøjelsen af at arbejde sammen med i mine ni år i arresten.

Jeg havde jo æren af, at blive placeret i Tønder, indtil direktoratet kunne finde en passende stilling (gad vide om de stadig leder?).

DEN SVÆRE BALANCE

I Kriminalforsorgen snakker vi meget om den svære balance mellem det hårde og det bløde. Men der er også en anden balance, og det er balancen mellem at være omstillingsparat og være ildsjæl.

Af Tanja Sommer, fængselsbetjent/konflikthåndteringsinstruktør, Vestre Fængsel

Som ansatte i Kriminalforsorgen skal vi både rumme det barske, der ligger i at anvende magt overfor et andet menneske – at låse døren ind til en person der ofte er i sit livs krise – og have kapaciteten til at udvise empati, forståelse og behandle vores indsatte som individer.

Vi skal både frihedsberøve og resocialisere de mennesker, der passerer igennem vores system.

Men der er også en anden balance. Og det er balancen mellem at være omstillingsparat og være en ildsjæl.

Omstillingsparat. Et smart ord at implementere i Kriminalforsorgen. Jeg tolker det som, at jeg skal følge med de politiske og lokale strømninger, der vedrører udøvelsen af mit arbejde som fængselsbetjent.

Det går hånd i hånd med "At være loyal overfor trufne beslutninger". Og det er jeg! Jeg kan mene noget andet, men udadtil er jeg professionel og løfter opgaven efter retningslinjerne som den pligtfulde tjenestemand, jeg er. I forlængelse heraf brænder jeg for mit job og forsøger at gøre en forskel både for indsatte og kollegaer.

Men jeg får engang imellem "omstillingsparat" galt i hal-sen. Et godt eksempel kommer fra, da jeg var en del af det meget dedikerede ungeteam på Vestre Fængsel. Det kunne indebære, at jeg satte mig ud til en eftermiddagsvagt, og så sad med 4-5 unge mellem 15-17 år, typisk drenge, der var vant til at begå sig på gaden.

En eftermiddag havde vi aftalt, at vi skulle male, og jeg havde skaffet små lærreder, pensler og maling. Så gik vi i fællesrummet og drak saft og spiste mandariner indtil natluk, hvor vi malede og tegnede og snakkede om alt det, der pludselig bliver låst op for, når man har det "fælles tredje" i spil. Livet, kærester, bander, savn, afmagt, drømme om fremtiden. Og jeg husker tydeligt, at den ene knægt på et tidspunkt udbryder, "Tanja, det her er fa'me den bedste dag i mit liv"! Hvorefter han bli'r forlegen og siger "altså mens jeg har været fængslet".

Da jeg gik hjem den aften, var jeg super glad for at have været en del af det.

” Min bekymring med hensyn til den famøse omstillingsparathed er, at den lægger en dæmper på det store potentiale, der ligger i medarbejderne i Kriminalforsorgen.

Den slags situationer prøvede vi at skabe så ofte som muligt. Og meget gerne i samråd med de unge så de havde noget at se frem til. Problemet var bare, at vi ofte blev nedposteret og måtte droppe alle aftaler og gå på post i stedet. Og her kommer balancen i spil. Og den berører mange fængselsbetjente i større eller mindre grad.

Selvfølgelig skal vi være fleksible, Vi skal dække de vigtigste poster først. Vi kan ikke nødvendigvis forvente at gå på en bestemt post, etage, afdeling, fløj eller fængsel. Vi kan flyttes både geografisk og få ændret vores jobindhold. Og personligt kan jeg ikke altid regne med at skulle undervise mine kollegaer i konflikthåndtering, da det jo også er en "omstillingsparat" størrelse, der kan påvirkes af spareøvelser og omprioriteringer.

Min bekymring med hensyn til den famøse omstillingsparathed er, at den lægger en dæmper på det store potentiale, der ligger i medarbejderne i Kriminalforsorgen. Lysten til at gøre noget ekstra, opnå personkendskab, resocialisere, undervise og så videre.

Med fare for at der opstår en ligegyldighed overfor udførelsen af vores job. Så vi ikke bare møder ind og udøver "standard engagement" og går hjem igen.

Hver dag ser jeg kollegaer, der har spidskompetencer, som kommer i spil. Kollegaer der kan gennemskue alle faldgruber med hensyn til bevogtning af en retssal, tværfaglig kommunikation, håndtering af opmærksomhedskrævende indsatte.

Ingen tvivl om, at det ikke er sundt at gro fast et sted, men pas på, at vi ikke slukker ildsjælene, der løfter os op over "standard minimum" med krav om omstillingsparathed.

VIS OS RESPEKT

Sparekonsulenterne er atter i gang i Kriminalforsorgen.

Vi betjente kan hverken gøre fra eller til. Pengene skal findes og trækkes ud af systemet. For min del kan de bare tage pengene. Regeringen har åbenbart brug for dem, til skattelettelser, kampfly eller hvad ved jeg.

Jeg har bare ét ønske. Lad være med at komme ud efterfølgende og proklamere, at vi nu har fået en

endnu bedre Kriminalforsorg. Lad være med at fornærme mit intellekt og min faglige stolthed. Bare tag pengene og skån os for tom "hallelujasnak".

Robert Demény

Tillidsrepræsentant
Institution Gudenåen
Silkeborg Arrest

RYGEFORBUD PÅ CELLERNE – HELT UDE I HAMPEN!

Har vi ikke rigelig med konflikter samt anledning til disse i forvejen? Vi låner vores klienter et værelse i x antal måneder eller år, og fratager dem den sidste rest af personlig frihed/dømmekraft.

Hvordan har man tænkt sig at udmønte dette forbud i praksis? Skal vi rende på gårdtur i tide og utide?

Hvor mange af os har ikke oplevet, hvordan en paniksmøg på rette tid og sted, har afværget en utilsigtet situation med en klient, eller hvordan dunsten fra cellen på en frivillig isolationsafdeling fra en mindre renlig klient, trods alt elimineres lidt af røgen fra en Grøn Cecil.

De heldigvis mange inkarnerede ikke-rygere blandt ansatte kan for eksempel åbne et vindue fem minutter før, man skal ind at visitere en celle eller have en snak.

Hvad bliver det næste? At pålægge klienterne at være veganere på grund af CO²-udslippet fra de

” Hvad bliver det næste? At pålægge klienterne at være veganere på grund af CO²-udslippet fra de pruttende køer?

pruttende køer? Det vil en indsat med udsigt til 16 år sikkert have fuld forståelse for!

Det er ikke så mærkeligt at politikere og ministre, som gang på gang afslører, at de ikke har en "Pind" kendskab til virkeligheden, kan stille sådant et forslag, men det vækker undren, at vores forbundsformand, som jo er faglært, bakker op om det.

Bo Lauridsen, værkfører
Vridsløselille Fængsel

DEBAT

Debatindlæg (max 750 ord) sendes til redaktion@faengselsforbundet.dk.
Følg også debatten på Facebook, Twitter og Instagram.

HUSK AT FØLGE OS

FÆNGSELSBETJENT JOHN GREVE IVERSEN HAR 40 ÅRS JUBILÆUM I STATENS TJENESTE

Karrieren startede, da John var 16 år og netop havde fået sin realeksamen. Det blev til 7 år i forsvaret, og den purunge konstabel blev udsat for tophemmelige manøvrer og drabelige fysiske strabadser på kaserne i Haderslev og Tønder. Det gjorde ham til en sønderjysk elitesoldat, som han selv husker det. Karrieren som soldat blev afsluttet i Aalborg, men den periode er så yderst hemmelig, at han fik lært at være "bedste ven med smerten".

Den 1. juni 1984 startede John som fængselsbetjent på prøve på Statsfængslet i Horsens. Dengang var Kriminalforsorgen hverken elektronisk eller digital, og John fandt hurtigt ud af, at her var der fremtid og udfordringer. Det blev til seks år på "Slottet", inden John i 1991 søgte til Statsfængslet Renbæk, som netop havde brug for en engageret AUF enhedsfunktionær, der som John altid har været særdeles "fleksibel og omstillingsparat".

Mens John så sine kollegaer fra "Slottet" avancere til overvagtimestre og afdelingsledere, blev John på Renbæk udvalgt som 4. afløser i kostalden i perioderne med arbejdsdrift. I de første måneder kunne han ikke få et skab i omklædningen, så gummistøvlerne måtte stå ude under halvtaget, og halmen i bunden af støvlerne blev fugtig og kold, erindrer han.

Som kollega husker man John som very well dressed i kedeldragt og gummistøvler. Det var i den periode, at han fik kælenavnet "Yversen".

I 2000 fik John stilling i Arresthuset i Aabenraa, hvor vi stadig har fornøjelsen af ham som kollega. På trods af nu 33 år i Kriminalforsorgen har han stadig en fantastisk energi og smittende arbejdsglæde. Han har en fuldstændig unik tilgang til arbejdet med klienterne, hvor han nyder respekt og er afholdt for sin gode opførsel og geniale humor.

Blandt kollegaer er John garant for det gode humør. Han har selvironi og er fræk og kæk på den søde måde. John er god til at fortælle vitser og sjove vendinger. Det giver en vis trykthed, at vi har hørt dem mange gange før, og så kan vi hjælpe ham, hvis det alligevel kniber med at huske det hele. Skulle stemningen blive lidt for lystig, så har han lige den med at "man som tjenestemand skal vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver".... Vore ældre kollegaer husker sikkert John fra mange gode år på Kriminalforsorgens fodboldlandshold, hvor han var en slidstærk og løbevillig midtbanespiller. Der lever stadig myter og historier om hans bedrifter fra dengang. Både på og udenfor banen!

Fritiden planlægger John med sin Filofax Timemanager af den gammeldags slags og kuglepen. Måske er det derfor, at han som regel er dobbeltbooket, for når måneden er omme, så er vagterne i arresten ofte byttet mindst en gang.

John Greve Iversen med sin guldmedalje for Europamesterskabet i trail i Birmingham oktober 2016. John vandt med fire minutter foran nummer 2.

Tiden bruger han på sine børn, som selvfølgelig er meget energiske sportsfolk, og det betyder både dansetævner i Portugal og fodboldstævner i Italien, mens ferieturene med fru'en går til Marbella, Nice og Skagen.

Og så er der lige en del mentorjobs for Kriminalforsorgen og kommunen, hvor John resocialiserer de unge på stribe.

John er en formidabel løber, og han har vundet rigtig mange danske mesterskaber i cross. I oktober vandt John EM i trial for hele Europas Kriminalforsorg. Han var fire minutter hurtigere end nummer 2. John træner næsten hver dag på vejene og i skovene omkring Aabenraa. Han er altid vores hurtigste mand til den årlige DHL-stafet, hvor han forud for løbet hvert år presser os til at føre træningsdagbog og drikke rigeligt med vand.

I Arresthuset i Aabenraa glæder vi os over, at vi har en kollega som dig John. Må du få rigtig mange gode år i fremtiden.

Tillykke med jubilæet, kære John.

På Arresthusets vegne
Jens Fauherholdt

MINDEORD FOR FÆNGSELSBETJENT KENNETH FINN VILHELMSSEN

Det er med stor sorg, at vi modtog meddelelsen om, at fængselsbetjent Kenneth Finn Vilhelmsen på tragisk vis er fundet død på sin bopæl onsdag den 16. november. Han blev 42 år.

Kenneth blev ansat på Vridsløselille den 15. oktober 2004, og var igennem mange år tilknyttet Vridsløselille herunder afdeling 1 og særligt afdeling C3.

Kenneth havde et par korte udstationeringsperioder, men det var opgaverne på Vridsløselille, som trak.

Kenneth var som person en glad og arbejdsom fængselsbetjent, der ønskede at gøre det bedste for sine kollegaer. Han havde et stort hjerte, og når han brændte for en sag – stor som lille, løb han gerne mange mil for at få det til at lykkes.

Som betjent var Kenneth en slider, og han sagde aldrig nej til en arbejdsopgave. Han hjalp også meget gerne, hvis der manglede folk i huset. Hans utrættelighed i at få opgaverne til at lykkes var hans styrke, og han var meget hjælpsom.

Kenneth var en aktiv del af opstarten på den lukkede arrestafdeling på C3, og han var meget loyal overfor de aftalte regler og procedurer, selvom han skulle løbe ekstra stærkt i en presset hverdag.

Også som arbejdsmiljørepræsentant var han en ildsjæl. Især markerede han sig i projektet "Trivsel

igennem motion," hvor han sammen med de andre i gruppen, med stort engagement fik søsat projektet.

Kenneth vil blive savnet. Vores tanker går til hans familie samt alle øvrige berørte.

Æret være Kenneth Finn Vilhelmsens minde.
På vegne af personalet på Vridsløselille Fængsel.

DØDSFALD
Fængselsbetjent Knud Guldborg Christensen blev i januar bisat i Radsted Kirke. Knud var ansat i Maribo Arrest fra 1987 til 2010. Mange fængselsbetjente fra Maribo deltog i begravelsen. Æret være hans minde.

NY CHEF PÅ ENNER MARK
1. januar er Anette Bækgaard Jakobsen tiltrådt som ny chef for Institution Enner Mark. Anette Bækgaard Jakobsen er 51 år gammel og uddannet cand.scient.pol. Hun har erfaring inden for sundheds- og psykiatriområdet på det regionale og kommunale område.

Fængselsfunktionæren

Mere end blot et fagblad...

I det trykte fagblad går vi i dybden med historierne. Her er der plads til detaljer, perspektiv og debat. Men fagbladet Fængselsfunktionæren er meget mere end det.

Bladet udkommer også ugentligt i en elektronisk udgave med aktuelle historier og kort nyt. Find fagbladet på:

www.faengselsforbundet.dk.

Desuden samler vi løbende op på Facebook, Twitter og Instagram.

Fælles for det hele er, at vi har fokus på vores medlemmers arbejdsvilkår.

